

Jan Koblasa (*1932)

Narozen 5. října 1932 v Táboře. Český sochař, malíř, grafik, scénograf, básník, hudebník, emeritní profesor sochařství v Kielu, žijící od roku 1968 v zahraničí (v současnosti v Hamburku).

Prof. Jan Koblasa je zakladatelskou osobností českého poválečného umění. Zaujat konkrétní formou, expresionismem a existenciální filozofií pokouší se v sochách i v obrazech vyjádřit svůj životní pocit. Jeho trvalý dialog s hmotou, filosofické vnímání světa a nelehké osobní osudy vedly k vytvoření děl s hlubokým myšlenkovým obsahem.

V letech 1952-58 studuje AVU, v té době také spoluzakládá výtvarný, literární a hudební dadaistický spolek Šmidrové. V roce 1960 se významně podílel na organizování dvou slavných neoficiálních výstav Konfrontace I. a Konfrontace II. O dva roky později vytvořil v Teplicích první sochy ve dřevě a připravuje návrh interiéru pro kostel sv. Petra a Pavla v Jedovnicích. Roku 1963 vystavil spolu s Mikulášem Medkem v jízdárně Teplického zámku sochy a obrazy, později vystavuje v Německu a ve Švýcarsku, v roce 1966 je otevřena jeho první samostatná výstava v Československu.

Po okupaci Československa emigruje a usazuje se v Německu. V roce 1969 zakládá v Kielu na Muthesius Fachhochschule obor volné plastiky, který ve funkci profesora vede až do roku 1998. V Československu je mezitím odsouzen na 9 let za nedovolené opuštění republiky, jeho díla jsou ukryta do depozitářů a zčásti zabavena.

Vystavuje v Itálii, obdrží cenu na bienále grafiky v Lublani. V roce 1972 je jmenován profesorem a získává první významné veřejné zakázky, zatímco jeho privátní tvorba se ještě vyrovnává s traumaty emigrace (*Ecce homo*, *Zed' nářků*). Účastní se výstavy exilových výtvarníků v Berlíně (1986) a výstavy ke 20. výročí okupace Československa (Brusel, 1987).

Jeho první výstava soch v Praze se koná roku 1991 v Belvederu pod záštitou prezidenta Václava Havla a ještě téhož roku je přenesena v rámci společného projektu Praha - Hamburg do Německa. V 90. letech se pravidelně zúčastňuje sochařských symposií v Čechách. Svě německé studenty seznamuje s českým barokem.

V roce 1998 Jan Koblasa ukončil pedagogickou činnost v Kielu. Nadále vytváří monumentální sochy během pobytů v zahraničí - v Asuánu (2000), venezuelské Méridě (2002), Anröchte (2002, 2005), Schleswicu (2005). U příležitosti tisíciletého výročí Biskupství Bamberského vytváří z kamene Pět úzkých bran života ve Forchheimu.

V Čechách v roce 2000 navrhuje spolu se Soniou Jakuschewou interiér kaple v Bílce a následně realizuje mezinárodní sochařský projekt Cesta přátelství (pod záštitou prezidenta Václava Havla): čtrnáct monumentálních kamenných soch. Účastní se symposia Cesta mramoru (Dobřichovice 2003) a v letech 2004 - 2010 navrhuje pomník a celkovou koncepci parku Gustava Mahlera v Jihlavě.

Roku 2012 otevřena velká retrospektivní výstava v Jízdárně Pražského hradu a výstava jeho prací ze 60. let (Falešní proroci) v Neues Museum v Norimberku. V roce 2014 vytvořil plastiku Božského srdce do kaple v Kotvrdovicích na Blanensku; navazuje zde na práci Mikuláše Medka a Ludvíka Kolka. Již o rok dříve byla do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze umístěna jeho skulptura Vzkříšení.

(Zdroj: Wikipedia, www.kotvrdovice.cz, www.apha.cz)